

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawach COMP/39.388 — Niemiecki rynek hurtowy energii elektrycznej oraz COMP/39.389 — Niemiecki rynek bilansujący energii elektrycznej ⁽¹⁾

(2009/C 36/07)

Projekt decyzji przedstawiony Komisji na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 odnosi się do pewnych praktyk stosowanych przez spółkę E.ON. Zastrzeżenia dotyczą ograniczania zdolności wytwórczych w celu zwiększenia cen energii elektrycznej, zniechęcania stron trzecich do inwestycji w zakresie wytwarzania energii na niemieckim rynku hurtowym energii elektrycznej, faworyzowania spółek zależnych i przerzucania kosztów na konsumentów końcowych na niemieckim rynku bilansującym, a także uniemożliwienia producentom energii z innych państw członkowskich sprzedaży energii bilansującej na rynkach bilansujących E.ON.

Komisja wszczęła postępowanie w celu podjęcia decyzji na mocy rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i w dniu 7 maja 2008 r. wydała wstępną ocenę, o której mowa w art. 9 ust. 1 wymienionego rozporządzenia. W następstwie dyskusji ze służbami Komisji spółka E.ON przedłożyła propozycję zobowiązań, jakie gotowa jest zaciągnąć w dniu 27 maja 2008 r.

W dniu 12 czerwca 2008 r., zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zawiadomienie podsumowujące zastrzeżenia i zobowiązania oraz wzywające zainteresowane strony trzecie do przedstawienia uwag dotyczących wspomnianego zawiadomienia w ciągu jednego miesiąca od daty jego publikacji. Uwagi otrzymane w odpowiedzi na to wezwanie potwierdziły w znacznej mierze, że zaciągnięte zobowiązania były wystarczające aby zlikwidować obawy wyrażone w ocenie wstępnej.

W związku z tym Komisja stwierdza, że w świetle zobowiązań zaciągniętych przez spółkę E.ON i bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 postępowanie powinno zostać zakończone.

W decyzji wydanej na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nie stwierdzono naruszenia wspólnotowych reguł konkurencji, ale w odpowiedzi na wątpliwości wyrażone przez Komisję w ocenie wstępnej spółka wyraziła zgodę na zastosowanie środków zaradczych. W postępowaniu obydwie strony pragną uprościć wymogi administracyjne i prawne, które stanowią nieodłączny element pełnego postępowania wyjaśniającego w sprawie rzekomego naruszenia reguł konkurencji. Dlatego w kilku decyzjach przyjętych już przez kolegium komisarzy ⁽²⁾ uznano, że wymóg należytego przebiegu postępowania jest spełniony, jeśli zainteresowane przedsiębiorstwo poinformuje Komisję, że otrzymało wystarczający dostęp do informacji uznawanych przez nie za konieczne do zaproponowania zobowiązań mających rozwiązać wątpliwości wyrażone przez Komisję.

Niniejsza sprawa została przeprowadzona w taki sam sposób — spółka E.ON złożyła Komisji w tym celu oświadczenie w dniu 29 października 2008 r.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela, 10 listopada 2008 r.

Michael ALBERS

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników prowadzących spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — (Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ Zob. decyzja z dnia 22 czerwca 2005 r. COMP/39.116 — Coca-Cola; decyzja z dnia 19 stycznia 2005 r. COMP/37.214 — DFB; decyzja z dnia 14 września 2007 r. COMP/39.142 — Toyota.